

RAJEVSKOM U ÄĀEAST - Man. Sv. Roman

Autor Ljuba
Friday, 03 September 2010

Rajevskom u ÄĀast 2010 02.09.2010. godine u Gornjem Adrovcu odata je poÄĀita Nikolaju NikolajeviÄĀu Rajevskom (pukovnik) u prisustvu ambasadora Rusije Aleksandra VasiljeviÄĀa Kunuzina i brojnih gradjana i delegacija iz Aleksinca, KruÄĀjevca i Srbije.

Zatim je, istog dana u 12 ÄĀasova u Manastiru Sv. Roman u Djunisu, u organizaciji druÄĀitva Srpsko-Ruskog prijateljsva *PRAVOSLAVLJE* i Kulturnog centra KruÄĀevac, odrÄĀana je manifestacija *RAJEVSKOM U ÄĀEAST* . ÄĀ U prigodnom programu uÄĀeÄĀte su uzeli kruÄĀevaÄĀki pesnici i knjiÄĀevnici LjubiÄĀa Bata DjidiÄĀ, Ljubodrag ObradoviÄĀ, MiÄĀta ÄĀivanoviÄĀ Svetlana DjurdjeviÄĀ, Tomislav SimiÄĀ i Dr Velibor LazareviÄĀ, kao i uÄĀenice osnovne ÄĀkole u Kaoniku Nevena RadosavljeviÄĀ Kristina RadojkoviÄĀ. Specijalni gosti su bili mladi turisti iz jedne novosadske ÄĀkole, koji su posetili manastir Sv. Roman.

Ambasador Rusije (u sredini) - ĐšĐŽĐ•Đ£Đ—Đ~Đ• Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ'Đ°Ń€ Đ'Đ°Ń•Đ,Ń™ĐμĐ²Đ,Ń†

ZRIKAVAC

Ko zrikavac ponoÄĀni,
leluja misao ko vazduhom strela;
milovaÄĀte te ljubavnici moÄĀni,
samo neÄĀte klipani kog si volela.

TeÄĀiÄĀ se sada
nadom da ÄĀte bolje biti,
a znaÄĀ, zbog istine se propada,
ali istina se ne da skriti.

Lepo je imati velike misli,
ÄĀeleti plavo nebo i ptice
i stajati dugo na kiÄĀi,
krijuÄĀti suzne oÄĀi i lice.

Ali nije lepo kada glasno,
laÄĀeÄĀÄĀ saputnika preostalog
i nudiÄĀ mu previÄĀje strasno,
neÄĀto ÄĀto je veÄĀ nestalo.

Ko zrikavac ponoÄĀni
leluja seta obalom tela:
pomrli su svi ljubavnici moÄĀni,
umreÄĀte i klipani kog si volela.

(C) Ljubodrag ObradoviÄĀ

Tomislav SimiÄĀ

Polaganje venca na grob u kome je sahranjeno srce pukovnika Rajevskog

MiÄĀta ÄĀivanoviÄĀ

Velibor LazareviÄĀ

Ljubodrag ObradoviÄ†

UMESTO REÄŒEI

Umesto reÄŒi,
muzika.
Umesto milovanja,
ponor.

Stojim na uglu,
igram na vetru,
lebdim po svetu
svog seÄ†anja.

Koliko sam
Ä¼eleo neÄ¼nost,
koliko sam puta
sa prezirom,
odbacio buduÄ†nost,
koliko sam
maÄ†tao o sreÄ†i?
Ä Ä Ä Ä Ä Ä Ä Na svetuÄ
Ä Ä Ä Ä igraju samo zli.
Ä Ä Ä Ä Ä Ä Ä Zanos je
Ä Ä Ä Ä Ä bled pokuÄ†aj
Ä Ä Ä Ä Ä promaÄ†jenih.

U cvetu mladosti,
greÄ†ke su
senke nad duÄ†om.
Ja neÄ†u
da priznam poraz.

Volim muziku,
umesto reÄŒi.
Trag mi zveÄŒi
lepotom.
Korak mi tutnji
tamom.
Svetlo zore,
nadu donosi.
I poraz je
ponekad pobjeda.
I slom
buduÄ†nost donosi.

Umesto reÄŒi
muzika.
Umesto praznih reÄŒi:
spokoj.

(C) Ljubodrag ObradoviÄ†

Kristina RadojkoviÄ† i Nevena RadosavljeviÄ†

Kristina RadojkoviÄ† i Nevena RadosavljeviÄ†

Kristina RadojkoviÄ† i Nevena RadosavljeviÄ†

Svetlana DjurdjeviÄ†

Svetlana DjurdjeviÄ†

Tomislav SimiÄ†

Tomislav SimiÄ†

Vladimir TasiÄ†

Vladimir TasiÄ†

Manastir Sveti Roman

Ovaj manastir se nalazi na desnoj obali JuÄ¾ne Morave u blizini Ä•unisa.

Nastanak ovog manastira vezuje se za Sv.Romana, uÄ•enika Sv.Ä†irila i Metodija, koji se ovde upokojio, verovatno u 10. veku. Naime poÄ†to se njegov grob proÄ•uo kao mesto Ä•udesnih isceljenja, nad nad njim podiÄ¾e crkvicu (crkva je posveÄ†tena Blagovestima). Manastir Sveti Roman je jedna od naÄ†jih najveÄ†ih svetinja, veoma stara, pominje se u hrisovulji koju je 1020. izdao vizantijski car Vasilije 2-gi.

Ne zna se kad je zapusteo ali ga je obnovio po predanju, sluga kneza Lazara, sluÄ•ajno naiÄ†javÄ†i na grob sv. Romana. U narodu postoji predanje da ga je upravnik ergele kneza Lazara koji je "bolovao od noge", kada se s verom poklonio zidinama napuÄ†tenog manastira ozdravio i zato i obnovio. JoÄ† u tursko doba je u manastiru bila Ä†kola i internat za siromaÄ†nu decu do 1918.godine. Tu crkvu ponovo ruÄ†je Turci 1448. godine. DanaÄ†nji izgled crkav aje dobila 1791. godine kada je beg Ä•orÄ•e Pile uz dozvolu sultana izvrÄ†io opravku temelja. Radove su izvodili majstori iz Makedonije, o Ä•emu svedoÄ•i zapis na portlu. Knjaz MiloÄ† je 1852. godine pomogao gradnju impozantnog zvonika i darivao jedno zvono. Zvonik ima posebnu prostoriju za isceljenje uglavom umobolnih.U svim vaÄ¾nim bitkama 19 veka, igrao je posebnu ulogu, bio bolnica, Ä†tab, pribeÄ¾iÄ†te, stratiÄ†te...

O ranijem Ä¾ivopisanju nema podataka. Ä½ivopis iz 1795. godine saÄ•uvan je u pevnicama i potkupolama. Smatra se da ispod sloja kreÄ•a ima joÄ† starijih freski. Novi Ä¾ivopis je radjen 1831. godine. Kapela-grobnica Sv. Romana Ä¾ivopisana je zalaganjem jeromonaha Nikodima. Po zapisu iz 1860. godine ikonostas je imao tri velike prestone ikone i 12 malih u frizu. PostojeÄ†i je izraÄ•en 1925. godine i delo je ruskog slikara Andije Becenka.

Uz juÄ¾ni blok crkve nalazi se kapela Sv. Romana, a u njoj njegove svete moÄ†ti. U porti je grob manaha Simeona Svetogorca (+1889) koji je godinama ukraÄ†avao dvoriÄ†te manastira raznobojnim kamenjem u obiku mozaika. Tu i grob kapetana VuÄ•a Ä½ikiÄ†ta koji je 1808. godine poginuo na Deligradu.

Ovde je sahranjeno srce ruskog plemiÄ†ta Nikolaja NikolajeviÄ•a Rajovskog koji je posluÄ¾io kao inspiracija za lik Vronjskog u Ä•uvenom romanu Ana Karenjina ruskog pisca Lava Tolstoja.

Manastir je aktivan, Ä¾enski i o njemu brinu monahinje (Igumanija Mitrodora).

Gosti iz Novog Sada

Razgovor sa goÄ†Ä†om iz Novog Sada

Zajednička slika sa gostima iz Novog Sada

Na mestu gde je poginuo pukovnik Rajevski u Gornjem Adrovcu podignuta je crkva Sv. Trojica, u narodu poznata kao Ajarena crkva ili crkvi ljubavi, ruska crkva. Plac za gradnju crkve otkupila srpska kraljica Natalija, a da je izgradnju platila grofica Marija, snaha pukovnika Rajevskog. Veliku je ulogu pri gradnji crkve imao je vladika niški Nikanor Ružičić. Ovaj sveti hram je izgrađen i osvećen 2. septembra 1903. godine. Od puta pa do ulaza u hram isti se drveći lipa koje su donesene, kako kaže još jedna legenda, iz sela Razumovske u Ukrajini, sa nekadašnjeg imanja grofa Rajevskih. Sveto slovensko drvo, lipa, natkriljuje na ovom mestu, valjda kao nigde drugde, i legendu i stvarnost o ratu 1876. u kojem je bratstvo po oružju Srba i Rusa ovekovečeno spomenom kakav je ova znamenita crkva.

Crkva Sv. Trojica u Gornjem Adrovcu O NIKOLAJU NIKOLAJEVU I RAJEVSKOM

Nikolaj Nikolajevič Rajevski (pukovnik) potiče iz ugledne porodice. Bio je unuk proslavljenog generala Nikolaja Rajevskog, heroja Otačinskog rata 1812. godine, (protiv Napoleona, a njegov legendarni ratnički podvig ovekovečio je Lav Tolstoj u romanu "Rat i mir") po kome je i dobio ime. I njegov otac, koji se takođe zvao Nikolaj Nikolajevič (1801-1883) bio je general-lajtnant. Oženio se Anom Mihailovnom Borozdinoj (1819-1883), za koju se govorilo da je bila lepa, ugledna i obrazovana žena. Otac mu je umro mlad, ostavivši iza sebe dvojicu maloletnih sinova, Nikolaja i Mihaila. Kasnije, Nikolaj i Mihail su završili studije na Moskovskom Univerzitetu (fizički i matematički fakultet). Nikolaj je još tokom studija pokazivao interesovanje za književnost i istoriju slovenskih naroda (takođe je govorio francuski, nemački, engleski, razumeo srpski). Kasnije se mladi Mihailo oženio sa devojkom iz ugledne porodice, Marijom Grigorijevnom Gagarin, a stariji Nikolaj se bavio raznim javnim i državnim poslovima.

Posle studija oba brata su bili na službi u gardijskom husarskom puku. Rajevski kao tridesetogodišnjak, dobija čin pukovnika, a zatim odlazi u Tauriskent gde učestvuje u ratnim operacijama (gde je i ranjavan). Nikolaj je, još kao mlad oficir, bio upućen u specijalnu misiju na Balkan i u Srbiju.

A prava dragocenost su četiri pisma pukovnika Rajevskog iz 1867. godine prilikom njegovog prvog dolaska u Srbiju. Prvo pismo od 15. maja po starom (30. maja po novom kalendaru) datirano je iz Ačaja, dok je potomje od 2/14. juna poslao iz Beograda. Sva je pisao na francuskom jeziku i sva su upućena ministru srpske vojske pukovniku Blaznavcu. Za putovanje u Srbiju i Bosnu u specijalnu misiju odabrao je Rajevskog niko drugi nego ruski car Aleksandar Drugi, a instrukcije dao ministar vojni Miljutin, u Srbiji ga prihvatio srpski ministar Blaznavac.

Devet godina kasnije, drugi dolazak pukovnika Rajevskog je 1876. god. kao dobrovoljac u srpsko-turskom ratu. Sa sobom je doveo priličan broj ruskih dobrovoljaca (3000-5000). Po dolasku u Beograd iz Odese, prvih dana avgusta meseca 1876. odmah se javlja na moravski front u čitab generala Černjajeva na Deligradu. Černjajev je jedno vreme na Rajevskog gledao sa podozrenjem, na čita se Rajevski nije obazirao. General Mihail Grigorijevič Černjajev ubrzo dodeljuje Rajevskom komandu nad određenim zadržanim odredima.

Prvu bitku na tlu Srbije Rajevski je vodio za selo Moravac, dok je najslavnija pobeda na moravskom frontu bila bitka na Ajmatovcu, gde su nebrojeni napadi bili od Turaka ali su svi odbijeni. Ipak na moravskom ratištu tih dana izginulo je oko 9 hiljada srpske vojske (kao i bar 31 ruski oficir) i više od 15 hiljada turske vojske.

Odlučujuća bitka za Adrovac bila je i kobna za pukovnika Rajevskog. Turska vojska je započela napad 20. avgusta (1. septembra po novom) koji je trajao od 8 sati ujutro do kasnih večernjih sati. Turci su celo pre podne sa teškom artiljerijom napadali srpske položaje. Po početku bitke general Černjajev je odmah izašao sa čitabom na Pratilovački vis. U ranim popodnevnim časovima general Černjajev šalje odred pukovnika Rajevskog kao podršku u Gornji Adrovac. Već negde oko 17 časova glasonoša donosi vest od komandira baterije poručnika Amanovića, generalu Černjajevu da je pukovnik Rajevski iz ovog časa poginuo od neprijateljskog puštanog zrna. Svega 16 dana bilo je dovoljno da se upiše u istoriju Srbije. Njegovo telo sahranjeno je u porti manastira Sv. Romana, a odatle je posle nekoliko dana preneto u Beograd. Petog septembra ispraćeno je uz velike počasti za Rusiju, posle opela u sabornoj crkvi kome je prisustvovao kralj Milan. Za vreme opela u Sabornoj crkvi činodejstvovao je prvi srpski mitropolit Mihailo sa sedamnaesticom sveštenika. Pevalo

je i hor prisutne koza•ke legije.

Ambasador Rusije (u sredini) - ĐšĐžĐ•ĐŁĐ—Đ~Đ• Đ•Đ»ĐμĐ°Ń•Đ°Đ½Đ´Đ°Ń€Đ´Đ°Ń•Đ,Ń™ĐμĐ²Đ,Ń†